

8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ
† ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ
ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν ια'.

(Τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρίου §§7-9).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερα φυλλάδι.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ ἡ ἀκολουθία τῶν Μικρασιατῶν μαρτύρων μετατίθεται καὶ φάλλεται τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως (ἢ εἰς ἄλλην πρόσφορον ἡμέραν), ὃ περ δι' ἐφέτος εἶναι προτιμότερον λόγῳ τῆς συμπτώσεως σήμερον καὶ τῆς θεομητορικῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι

πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου ς'.

Ἦχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μ ε ει ει σα κ ε ε ε
σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κ ε ε σο ο ον μ προ ο ο σ χ ε σ τη φω ν η η
η η τη ης δε η σε ω ω ω σ μ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μ ε ω σ θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι ν η ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μϑ εις λο γϑς πο νη

ρι ι ι ας τϑ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ

τι ι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λε ον δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μϑ

Οτι ε τι και η προ σευ χη μϑ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

A^{Δι}
κῶ σονται τὰ ῥήματα μὴ ὅτι ἠδυνήσαν
ὠσει παχόσσης ἐργαγῆ ἐπιτήσσης διέσκορπισθη
τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄα ἀδην

O^{Δι}
τι πρὸς σε Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί
οἱ οἱ μὴ ἐπισοιήλπισα μη ἀντανελησθῆν ψυ
χη ἡν μὴ

Φ^{Δι}
υλαξὸν με ἀποπαγίδος ἡς συνεστήσαντο
μοὶ καὶ ἀποσκάνδαλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀ
νομίαν

Π^M
εσθῆνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτω
λοὶ κατὰ μὴνας εἰ μὴ ἐγὼ ἐὼς ἀνπαρεέλ
θω

Φ^{Δι}
ὠνὴ μὴ πρὸς Κύριον ἐκεκράξα φωνή
μὴ πρὸς Κύριον ἐδεήθην

E^{Δι}
κχεῶ ἐνώπιον αὐτῆς τὴν δεήσιν
μὴ τὴν θλίψιν μὴ ἐνώπιον αὐτῆς ἀπαγγελάω

Ε^{Δι} ν τω εκ λειπειν ε ξε μη το πνευμα μη και συ εγνωσ

τας τριβουςμη^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο εν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἐξομολογήσασθαι^Δ τω ο νο ο ο μα τι ι σου^Δ

T^{Δι} ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε
 ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι
 ας ^Δ δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν ^Θ
 Σταυ ρον ^{Γα} γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη
 τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε ^{Νη}
 ε λη η η σε ^{Δι} και α να στα α ας ε
 εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα
 νω ω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α
 α α ανθρω πον ^Δ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^Χ
 ε ως ου α α αν ^Δ

τα α α πο δω ως μοι ^Δ

X^{Δι} ρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει
 ρο γρα φον ^Δ προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω ω ^Δ
 ε ξη η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το κρα ^{Νη}
 α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε ^{Δι} προ σκυ νου ου
 ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα α α

κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου

Σ υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

ναι κο ο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Σ ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γεται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

^{Νη} κά θως ει πενως πα αν το δυ υ ν α α α μος ^{Δι} δι
 ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο
 νον α θα α α να α α α τον ^Θ Ζω ο δο τα Χρι
 στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας ^Δ

Τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα ς'.

Ἦχος ^{Πα} Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

^{Πα} ε ε ε ε στιν

^{Πα} Σ η με ε ρον ο τοις νο ε ροις θρο ο νοις ε πα
 να παυ ο ο με νο ος Θε ε ε ος ^{Πα} θρονον α γι
 ο ο ον ε πι ι γης ε αυ τω προ ο ο η τοι οι
 μα α α σεν ^{Κε} ο στε ρε ω ω σας εν σο φι
 ι ι ι α τς ^{Δι} ς ς ρα α α α νς ς ρα νο ο ο
 ο ον ε εμ ψυ υ υ χον ^{Πα} εν φι λαν θρω πι α
 κα α α τε σκε ευ α α α α σεν ^{Πα} εξ α κα αρ
 πα ς ς γα αρ ρι ι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον ε βλα

^{Πα}στη η σε εν η η μιν την Μη τε ε ε ρα α Α α αυ
 τ^{Δι}ε ο των θαυμασι ω ων Θε ε ος και των α
 νελ ^{Πα}πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ π^οις Κυ ρι ι
 ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

^{Πα}**Α**υ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ι ς α

γαλ λι α α σθε ε λα α α οι ι δε γαρ τ^ο

φω τος ο νυ υμ φων και η βιβ λος τ^ο λο γ^ο ς της ζω ω

ης εκ γα στρος προ ο ο ε λη η λυ υ υ θε

και η κα τα Α να το λας πυ λη α πο κυ υ υ

η η θει ει ει σα προ σμε νει την ει ει σο ο δον

τ^ο Ι ε ε ρε ε ως τ^ο ς με γα α α α α λ^ο

^{Δι}μο νη και μο νον ει σα γ^ο ς σα α Χρι ι στον ^ο εις

την οι οι οι κ^ο ς με ε ε νην προς σω τη ρι αν τω ων

ψυχω ω ων η η η η μων

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ

υ ρι ι ι ον

Ε^{Πα} ι και θει ω βλ η μα α τι πε ρι φα νεις

στει ραι γυ ναι αι κε ε ες ε βλα α στη η η η σαν

αλ λα παν των η Μα ρι ι α α τω ω ων γε

ε εν νη η θε ε εν των θε ο προε πω ω ωως υ πε

ε ρε ε λα α α αμ ψεν ο τι και εξ α α γο ο νθ

πα ρα α δο ο ο ξωσ τε χθει σα μη η τρος ε τε κεν εν

σαρ κι των α πα α α αν τω ων Θε ε ε ον

Πα υ περ φυ σιν ε ε εξ α σπο ο ρθ θ γα α α

στρος η μο ο ο νη η πυ υ υ λη τθ μο νο γε

νθς Υι θ τθ Θε ε θ η η η η ην δι ι

Πα ε ε ελ θων κε κλει σμε νην δι ι ι ε φυ υ

λα α α α ξε και παν τα σο φως οι οι οι κο

ο ο νο ο μη η η σας ως οι οι οι οι δε
 εν α α αυ τος πα σι τοις αν θρω ω ποις σω τη ρι αν
 α απειργα α α σαα α α το

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ
 εκ πα σων των

α νο μι ω ω ν α α α αυ του

Σ η με ε ρον στει ρω τι και πυ λαι αι α

νοι οι οι γο ο ο ον ται και πυ λη παρ θε νι ι κη

θει ει α α προ ε ερ χε ε ε ε ται ση με ρον καρ

πο γο ο νειν η χα α α α ρις α πα αρ χε ε ε ε

ται εμ φα νι ζ σα τω κο ο ο σμω ω θε ς ς μη

τε ε ε ε ρα δι ης τα ε πι ι ι γει ει ει

ει α τοις ς ρα νοις συ να α α α πτε ε ε ε

ται εις σω τη ρι ι αν των ψυ χω ω ω ν η η η η

μων

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
 ε παι νε σα

τε αυ τον ^Χ πα α αν τες οι οι λα α α οι ^Σ
^{Πα} η με ρον της παγκο σμι ι ς χα α ρα α α ας τα ^{Κε} ^{Δι}
 προ ^ο οι οι μι ι ι ι α ^ο ση με ρον επ νευσαν α αυ ^{Πα}
 ραι σω τη ^ο ρι ^ο ας προ α ^ο α γ γε ε ε ε λοι ^ο η ^{Δι}
 της φυ σε ε ω ως η η μων ^ο δι α λε ε λυ υ ται σται ^{Πα}
 ει ει ει ει ρω ω ω σις ^ο η γαρ σται ρα μη ^{Δι}
 η τηρ ^ο δει ει ^ο ει κνυ υ υ υ ται της παρ θε νευ ς ^{Πα}
 σης με τα το ο κο ο ον τς κτι ι σα α α αν τος ^Σ
 εξ ^ο η η η ης το ο αλ λο τρι ο ον ^ο οι κοι ^{Πα}
 ς ται ο φυ σει Θε ε ος ^ο και τοις πλα νη θει σι δι ^{Δι}
 α σα αρ κος σω τη ^ο ρι αν α περ γα α α ζε ^Μ
 ε ε ε ται ^ο Χρι στος ο φι λανθρωωπος και λυ τρω τη ^{Πα}
 ης τωων ψυχω ω ων η η η η μων ^Σ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου ^ο με νει εις το ο ον αι ω ω ω να ^Σ
^{Πα} η με ρον η σται ει ει ρα α Α α αν να τι ^{Δι}

κτει Θε ο ο ο παι αι αι αι δα την εκ πα σων των
 γε νε ων προ ο ο ε ε εκ λε ε χθει ει ει σαν
 εις κα τοι κησιν τω παμ βα σι λει και κτι στει χρι στω
 τω Θε ε ω εις εκ πληρω ω σιν της θει ει ει ει α ασ
 οι κο νο μι ι ι ι ασ δι ης α νε πλασθη η μεν
 οι γη γε ε ε νεις και α νε και νι ι σθη μεν
 ε εκ της φθο ο ρα α α ασ προς ζω η η ντην α α α
 λη η η κτον

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
 Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην
 Σ η με ε ρον ο τοις νο ε ε ροις θρο ο νοι οι

οἰς ^{Πα} ε πα να παυ ο ο με νο ος Θε ε ε
 ος ^{Κε} θρο νον α α γι ι ον ^{Δι} ε πι γης ε αυ
 τω προ ο ο η τοι οι μα α α σεν ο στε ρε
 ω ω σας εν σο ο φι ι ι ι α του ους ου ου
 ρα α α ανους ου ρα νο ο ο ον ε εμ ψυ υ
 υ χον εν φι λαν θρω πι ι α κα α α τε σκε ευ
 α α α α σεν εξ α κα αρ πϛ ϛ ϛ γα αρ ρι ι ζης
 φυ τον ζω η φο ρον ε βλα στη η σε εν η η μιν την
 Μη τε ε ρα Α α α αυ του ο των θαυ μα σι
 ι ι ων Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος και των α νελ πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ
 πις Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι
 οι οι

Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ηην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει χ ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(κῆ' 10-17).

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὸάν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοῦ, κλιμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεός, Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ

πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορῶαν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἂν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἰερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορῶαν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ' 1-11).

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρξε στύλους ἐπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Η^{Πα} α παρ χη της η μων σω τη ρι ι ι ας λα οι
ση μερον γε γο ο νεν ι δα γαρ η προ ο ρι σθει σα
α πο γε νε ω ων α αρ χαι αι ων μη τηρ και παρ θε
νος και δο χει ει ει ει ον θε ε ς εκ στει ρας γεν νη
θη ναι αι προ ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ται αν θος εκ
Μ τ ς Ι ι ε ε σ σε και εκ της ρι ζησ αυ τ ς ς ρα
βδο ος ε βλα α α στη η η η σεν ευ φραι νε
σθω Α α δα αμ ο προ ο πα α α τωρ και η Ευ
α Α γαλ λι α σθω χαι αι αι ρ ς ς ς σα ι
δαμ την θυ γα τε ρα και α πο γο ο νον μα κα ρι
ζει ε ε εμ φα α α α νως ε τεχ θη μοι γαρ φη

σι λυ τρω σις δι ης εκ των δε σμω ων τϷ Ϸ α α
 δϷ ²² ε λευ θε ρω θη η η η σο ο ο ο μαι ⁹
 α γαλ λι α σθω ο Δα βι ι ι ιδ κϷ Ϸ Ϸ ων τη
 ην κι νυ υ υ ραν ⁹ και ευ λο γει ει τω ω τον Θε ε
 ον ι δϷ γαρ η παρ θε νος προ ει ει σιν εκ πε ε τρας
 α α γο ο ο νϷ ⁹ προς σω τη ρι αν τω ων ψυ
 χω ω ων η η η η μων ⁹

Ἦχος Δι-Ϸ

Δι **Δ** ευ τε φι λο παρ θε νοι οι πα αν τες και της α
 γνει ει α ας ε ρα α σται ²² δευ τε υ πο δε ε
 ξα α α σθε πο ο θω ²² της παρ θε νι ι ι ι ας το
 κα αυ χη η η η μα ^Ϸ εκ πε τρας βλυ στα νϷ Ϸ
 σα α αν στε ρε ε ας την πη γη η η η η ην τη
 ης ζω ω ω ης ²² και εκ της α τε κνϷ σης τη ην βα
 α α τον ²² τϷ α υ υ υ λϷ Ϸ πυ υ ρο ος τϷ
 κα θαι αι αι ρο ο ο ον τος και φω τι ζο ον τος τας

ψυ χα α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τἰς ο η χος των ε ορ τα ζο ον των γι ι ι
νε ται Ι ω α κειμ και αι Α αν να πα νη γυ
ρι ι ζσ μι συστι ι κω ως συγ χα ρη τε η μιν
λε ε ε ε ε γο ο ο ον τες Α δαμ και Ευ α
ση η η με ρον ο τι τοις πα λαι πα ρα βα σει κλει
σα σι Πα ρα α α α α δει ει ει ει σον καρ πος ευ
κλε ε στα α το ος η η η μι ι ιν ε δο ο ο
θη η θε ο παι αι αις Μα ρι ι α α νοι γσ
σα τσ σ σ τοι οις πα σι την ει ει ει σο ο ο ο
δον

Η προ ο ρι σθει σα παν τα να ασ σα θε σ κα τοι
κη τη η η ρι ον εξ α καρ πσ ση με ε ρον νη
δυ υ ο ο ος προ η η κται της Αν νης η γλα α
α ι ι σμε ε ε νης της α ι δι ου σ σ σι

ι ας το θει ει ον τε ε ε με ε ε ε νος
 Νη
 δι ης ι τα μο ος Α α α α δης κα τα πε
 πα α α τη η η η ται και παγ γε νη η Ε ε ευ
 α α εν α σφα λει ζω η η η η ει σοι κι ι
 ζε ε ε ε ται τα α αυ τη ε πα ξι ως ε
 εκ βο η η η η η σω ω ω ω μεν μα κα
 ρι α συ ε εν γυ ναι αι ξι ι ι και ο κα αρ
 πος της κοι λι ι α ασ σθ ς ευ λο ο γη με ε ε
 ε νος

Δόξα. Καὶ νῦν. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
 Ε ν ευ ση μω η η με ε ε ρα α ε ο ο

ορ της η η μω ων σαλ πι σω ω μεν πνευ ε ευ μα α
 τι κη κι ι ι θα α α α ρα η γαρ εκ σπε
 ερ μα το ος Δα αυ ιδ ση με ρο ο ον τι κτε ε ται
 η Μη τη ηρ της ζω ω ης το σκο ο το ο ος λυ υ υ
 υ υ υ υ υ σα τϵ Α δαμ η η α α
 να α α α α α α πλα σις και της Ευ ασ η
 α α α να κλη η σις της α φθα ρ σι α ασ η πη η γη
 και της φθο ρας α α παλ λα α γη η η δι ης η
 μει ει ει εις ε θε ε ω θη η με εν και τϵ θα
 να α τϵ υ υ ε λυ τρω ω ω ω ω θη η η η
 μεν και βο η η σω μεν α αυ τη συν τω Γα
 βρι η η ηλ οι οι πι ι ι στοι Χαι ρε Κε χα ρι
 τω ω με ε ε νη ο Κυ υ ρι ι ος με ε ε ε ε
 τα α α α σα δι α σα χα ρι ι ζο ο
 ο ο ο ο με ε ε ε νος η μι ιν το με γα
 ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πα ρ

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
 ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
 το ι δι ι ον πλασμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
 σοι

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
 τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, Δ ρ

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ ρ και πε ρι ι ε ζω σα το Π ρ

Δ^{Πα} ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την του ξυ υ λου
 κα τα ρα κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε
 κρω σας ε φω ω τις σας δε το γε νος η μω ων τη η
 ε γερ σει σου δι ο βο ω μεν σοι ζω ο δο ο
 τα Χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Δ ρ η τις ου ου Δ ρ

σα α λευ θη σε ται

Ε^{Πα} ν τω σταυρω Χρι στε φα νεις κα θη λω με νος ηλ
 λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των και το μεν α παν θρω
^{Δι} πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε
 κεν τησαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα αφονη τη σαν το
 την σην ε ξου σι ανου κ ε ε πι στα με νοι αλλ ο δι οι κτον
 σπλα γχνω σου κα τα α δε ξα με νοι τα φην και τρι η η
 με ρος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
 εἰς μακρο

ο τη η τα η με ρων

Ζ^{Πα} ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος
 υ πο στας δι α θνη τῶς εν Α δη δε κα α τελ θων ως δυ
 να τος τους ε κει την ε λευ σιν με νοι τας την σην α
 φαρ πα σας ως εκ χει ρος κρα ται ου Πα ρα δει σον ανθ Α δου οι
 κειν δε δω ρη σαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου
 σι την σην τρι η η με ε ρον ε γε ρσιν δω ρη σαι ι λα
 σμον α μα ρ τι ων και το με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τες αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Δ ευ τε α παν τες πι ι στοι οι προς την Παρ θε

νον δρα α α α μω ω ω ω μεν ι δου γαρ γε εν

να α α ται αι η προ γα στρος προ ο ρι ι σθει ει ει

σα του θε ε ου ου η μω ω ων Μη η η η

τηρ το της παρ θε νι ι ας κει ει μη λι ι

ον η του Α α ρων βλα α στη η η σα σα α α

ρα α α α βδος εκ της ρι ι ζησ του ου Ι ε εσ

σαι των προ φη τω ων το κη η η ρυ υ υ υγ

μα και των δι ι και αι ων Ι ω α κειμ και Αν

νης το ο βλα α α α στη η η η μα γε εν να α

ται αι τοι οι οι νυ υν και ο ο κο ο σμος συν αυ
 τη η α να α και νι ι ι ι ζε ε ε ε ται τι
 κτε ε ται και η Εκ κλη η σι ι α την ε
 αυ της ευ προ πει ει αν κα τα α στο λι ι ι ι ι
 ζε ε ε ε ται ο να ος ο ο α γι
 ο ος το της Θε ε ο ο τη τος δο ο ο
 χει ει ει ει ον το παρ θε νι ι κον ο ο ο ορ
 γα α α α νον ο βα σι λι ι κος θα α α
 α α λα α α α μος εν ω ο το πα α ρα
 δο ο ξον της α πορ ρη η του ε νω ω ω
 σε ε ε ε ως των συ νελ θου σω ων ε πι χρι ι
 στου ου ου ου φυ υ σε ε ε ων ε τε λε
 σι ουρ γη θη μυ υ στη η η η ρι ι ι ι ον
 ο ον προ σκυ υ νου ουν τες α νυ μου μεν την της
 Πα αρ θε ε ε νου ου πα να α α μω μον γεν νη η
 σι ι ι ι ι ι ι ι ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-Θ

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στραπη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη

σας ^Δ πασαι αι δυναμει των επουρανιων ε
κραυγαζον ^ε Ζωοδοτα Χριστε ο Θεος ημων
δοοοξα σοι ^Δ

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ^Δ Δι-Θ

Η γεννησις σου Θεο το κεχαραν εμη νυ σε
παση τη οικουμενη ^ε εκ σου γαρ ανετειλεν
ο ηλιος της δικαιοσυνης Χριστος ο Θεος η
μων ^ε και λυσασ την καταραν εδωκε την ευλογι
ιαν και καταργησας τον θανατον εδωρη
σα το ημιν ^Δ ζωην την αιωνιον ^ε

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Η γεννησις σου Θεο το κεχαραν εμη νυ σε
παση τη οικουμενη ^ε εκ σου γαρ ανετειλεν
ο ηλιος της δικαιοσυνης Χριστος ο Θεος η
μων ^ε και λυσασ την καταραν εδωκε την ευλογι
ιαν και καταργησας τον θανατον εδωρη

σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *